

De effectiviteit van ROM-feedback in de psychologische behandeling van depressie en angst

ARTIKEL

LITERATUUR

- Delgadillo J, de Jong K, Lucock M, Lutz W, Rubel J, Gilbody S, Ali S, Aguirre E, Appleton M, Nevin J, O'Hayon H, Patel U, Sainty A, Spencer P, McMillan D. Feedback-informed treatment versus usual psychological treatment for depression and anxiety: A multisite, open-label, cluster randomised controlled trial. *Lancet Psychiatry* 2018; 5: 564-72.

AUTEUR

KIM DE JONG

E-mail: kjong@fsw.leidenuniv.nl

Waarom dit onderzoek?

Eerder onderzoek heeft aangetoond dat het gebruik van routine outcome monitoring (ROM) als feedback voor de behandelaar behandeluitkomsten kan verbeteren, vooral voor patiënten die een risico lopen op negatieve behandeluitkomsten. Binnen het programma *Improving Access to Psychological Therapies* (IAPT) in het Verenigd Koninkrijk, vergelijkbaar met onze huisartszorg en basis-ggz, gebruikt men reeds wekelijkse uitkomstmetingen. Deze werden echter niet structureel door behandelaars gebruikt om behandelresultaten te verbeteren.

Onderzoeksvraag

Wat is de effectiviteit van ROM-feedback binnen een eerstelijnsprogramma met psychologische behandelingen voor veelvoorkomende psychiatrische aandoeningen, in het bijzonder bij patiënten die niet voldoende vooruitgaan in de behandeling?

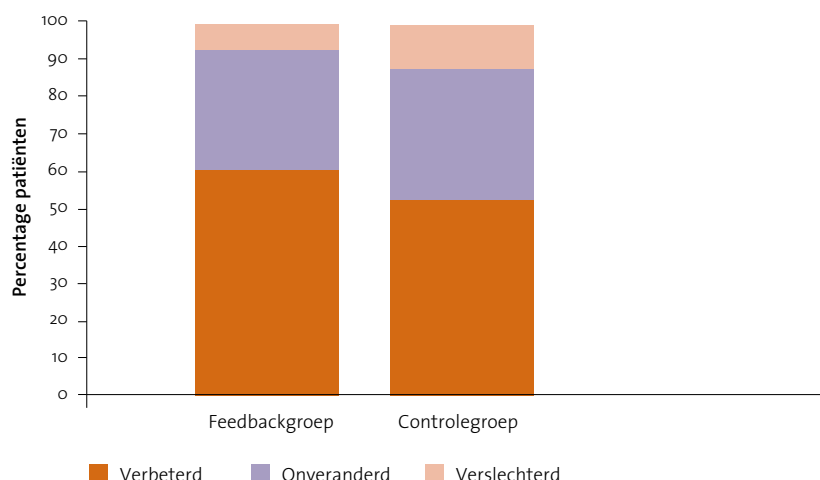
Hoe werd dit onderzocht?

In totaal werden 79 behandelaars op acht IAPT-locaties willekeurig toegewezen aan een controleconditie of een conditie met ROM-feedback. In de controleconditie werden reguliere protocollaire psychologische behandelingen gegeven en werden wekelijks metingen gedaan met de *Patient Health Questionnaire* (PHQ-9) en *Generalized Anxiety Disorder* (GAD-7). Deze informatie was beschikbaar voor behandelaars in het elektronisch patiëntendossier (EPD). In de feedbackconditie werden behandelingen op basis van een statistisch voorspellingsmodel geclassificeerd als 'stagnerend' wanneer patiënten minder vooruitgang boekten dan verwacht op basis van individuele patiëntkenmerken. Wanneer dit het geval was, kreeg de behandelaar een waarschuwing. Behandelaars kregen tevens een training van 6,5 uur in het gebruik van feedback om de behandeling te verbeteren. Behandelaars werd gevraagd stagnerende behandelingen in interview te bespreken.

Belangrijkste resultaten

In totaal werden 2233 patiënten geïncludeerd in het onderzoek. Patiënten met een stagnerende behandeling die door een behandelaar in de feedbackconditie werden behandeld, hadden aan het einde van de behandeling significant minder symptomen dan wanneer ze behandeld waren door een therapeut in de controleconditie. Er was sprake van een klein effect ($d = 0,19-0,23$). Patiënten met stagnerende behandeling in de feedbackgroep hadden tevens een kleinere kans om aan het eind van de behandeling geclassificeerd te worden als 'verslechterd' op basis van de criteria voor klinische significantie en betrouwbare verbetering (6% vs. 11%; OR = 1,73).

FIGUUR 1 Percentage patiënten met stagnerende behandeling (n = 1288) dat verbeterd, onveranderd en verslechterd was per conditie

Consequenties voor de praktijk

Wanneer ROM als feedbackinstrument wordt ingezet in psychologische behandelingen voor depressie en angststoornissen verbetert dit de behandelresultaten voor een groep patiënten die anders niet van de behandeling profiteert. Hoewel het effect klein is, is de interventie ook beperkt. Bredere inzet van ROM als feedbackinstrument voor behandelaars zou ook in Nederland stagnerende behandelingen kunnen verbeteren.